

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatele **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, za účasti **H. M. A.,** zastoupené opatrovníkem P. B., vyšším soudním úředníkem Krajského soudu v Praze, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2005, č. j. 48 Az 184/2004 – 34,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2005, č. j. 48 Az 184/2004 – 34, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Stěžovatel se včas podanou kasační stížností domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2005, č. j. 48 Az 184/2004 - 34, a věc mu vrácena k dalšímu řízení.

Krajský soud v Praze v napadeném rozsudku dospěl k závěru, že je třeba k žalobě H. M. A. zrušit rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 7. 7. 2004, č. j. OAM-195/LE-PA04-L07-2004, jímž nebyl H. M. A. udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně rozhodnuto tak, že se na tuto cizinku vztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 zákona o azylu.

Krajský soud zjistil ze žádosti o udělení azylu H. M. A. ze dne 31. 3. 2004, kterou doplnila při pohovorech dne 24. 6. 2004 a 30. 6. 2004, že tato cizinka pochází z malého klanu v Somálsku, který nezasahuje do bojů, které probíhají v této zemi v rámci občanské války. V roce 2001 byla její rodina napadena bandity, vyhnána z bytu a H. M. A. odvlečena, kde jí

však jeden z banditů dopomohl k útěku a zabránil tak jejímu znásilnění, které jí hrozilo. I když se H. M. A. nezúčastňovala politického života v zemi, hodlala odejít do Švýcarska, kde žije její babička, protože v Somálsku v důsledku občanské války není vůbec bezpečno a státní orgány jsou zcela ochromeny. Návrat do Somálska zmítaného občanskou válkou proto z těchto důvodů vůbec nepřichází v úvahu.

Krajský soud při přezkoumávání žalobou napadeného správního rozhodnutí dospěl k závěru, že v tomto rozhodnutí je odůvodněno, že H. M. A. nesplňovala zákonné podmínky pro udělení azylu podle § 12 a § 13 odst. 1, 2 zákona o azylu a naopak, že se na ni vztahuje překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu, rozhodnutí však postrádá odůvodnění, proč H. M. A. nesplňuje zákonné podmínky pro udělení azylu podle ustanovení § 14 zákona o azylu.

Krajský soud má za to, že absence výsledku správního uvážení o tom, zda u H. M. A. jde či nejde o případ zvláštního zřetele hodný pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, má za následek nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů.

Krajský soud proto musel z důvodu této vady řízení zrušit žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátit správnímu orgánu k dalšímu řízení. Současně krajský soud uložil správnímu orgánu, aby v naznačeném směru provedl potřebné důkazy, jež musí vyhodnotit v odůvodnění nového rozhodnutí, a zabýval se i námitkami H. M. A., které uváděla po podání žaloby v souvislosti s neudělením azylu podle § 12 zákona o azylu.

V kasační stížnosti proti tomuto rozsudku Krajského soudu v Praze, která se opírá o důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s. ř. s.), stěžovatel odmítl závěry krajského soudu, pokud dospěl k tomu, že je třeba zrušit žalobou napadené správní rozhodnutí.

Stěžovatel namítl, že rozhodnutí správního orgánu je i v části o neudělení humanitárního azylu dostatečně odůvodněno v souladu s ustanovením § 47 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb. V odůvodnění správního rozhodnutí na straně 5 je totiž uvedeno, že humanitární azyl podle ustanovení § 14 zákona o azylu nebyl H. M. A. udělen, protože po posouzení zdravotního stavu a osobní situace této cizinky v souvislosti s poměry v zemi její státní příslušnosti nebyly zjištěny důvody zvláštního zřetele hodné pro udělení humanitárního azylu. Současně stěžovatel poukázal i na judikaturu, jež se zabývá problematikou humanitárního azylu.

H. M. A. se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadený rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2005, č. j. 48 Az 184/2004 - 34, při vázanosti rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Z odůvodnění napadeného rozsudku Krajského soudu v Praze vyplývá, že krajský soud zrušil rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 7. 7. 2004, č. j. OAM-195/LE-PA04-L07-2004, pro jeho nepřezkoumatelnost z nedostatku důvodů rozhodnutí.

Krajský soud podle odůvodnění svého rozsudku dospěl k závěru, že správní rozhodnutí stěžovatele neobsahuje posouzení toho, proč H. M. A. nesplňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu podle ustanovení § 14 zákona o azylu a dokonce ani zmínku o výsledku správního uvážení, zda u této cizinky jde o případ hodný zvláštního zřetele pro udělení tohoto azylu a o tom, jaké skutečnosti byly posuzovány při správním uvážení, resp. volné úvaze stěžovatele ve smyslu citovaného ustanovení zákona o azylu.

Tyto závěry krajského soudu nemají oporu v odůvodnění správního rozhodnutí.

Kasační stížnost důvodně poukazuje na stranu 5 odůvodnění správního rozhodnutí, které je založeno ve správním spise, v němž se stěžovatel uvedenou problematikou zabývá. Stěžovatel v odůvodnění doslova uvádí „jestliže v řízení o udělení azylu nebude zjištěn důvod pro udělení azylu podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu podle ustanovení § 14 výše uvedeného zákona. Správní orgán humanitární azyl ve smyslu § 14 výše uvedeného zákona neuděluje, neboť po posouzení zdravotního stavu a osobní situace žadatelky v souvislosti s poměry v zemi její státní příslušnosti nedošel k závěru, že by případ žadatelky bylo možno považovat za hodný zvláštního zřetele“. Z citovaného odůvodnění správního rozhodnutí, které je založeno v několika exemplářích ve správním spise, tedy vyplývá, že toto odůvodnění obsahuje všechny skutečnosti, které požaduje zjistit krajský soud.

Nejvyšší správní soud má tudíž za to, že krajský soud vadně zrušil žalobou napadené správní rozhodnutí stěžovatele, které obsahuje v odůvodnění všechny skutečnosti, které krajský soud považoval za nutné doplnit v dalším řízení.

Nad rámec podané kasační stížnosti se sluší ještě poznamenat, že patrně v důsledku písařské chyby se v záhlaví rozsudku objevuje jiné jméno a příjmení předsedkyně senátu než té, jejíž jméno a příjmení je uvedeno na konci rozsudku, která také toto rozhodnutí podepsala a která ho i vyhlašovala.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů došel k závěru, že kasační stížnost stěžovatele proti napadenému rozsudku Krajského soudu v Praze je důvodná, proto tento rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

V tomto řízení bude na krajském soudu, aby se znovu zabýval žalobou napadeným správním rozhodnutím z toho pohledu, zda jeho odůvodnění obsahuje z hlediska humanitárního azylu podle ustanovení § 14 zákona o azylu všechny zákonem požadované úvahy a skutečnosti a zda má odůvodnění v tomto směru oporu ve správním spisu.

Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti rozsudkem bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ustanovení § 109 odst. 1 s. ř. s.

Krajský soud rozhodne v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu